

ת"ד 2819/04/19 - יאיר מימוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 2819-04-19 מדינת ישראל נ' מימוני
תיק חיצוני: 69722/2019

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	יאיר מימוני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 22.9.2019.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) ותקנה 64(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"), אי ציות לתמרור 301 בצומת, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות ונהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, בתאריך 12.2.2019.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילת המינימום בת 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל מכתב או הודעה על מועד הדיון ועל כן לא התייצב לדיון.

המבקש לקח אחריות והודה במיוחס לו אך ביקש להקל בעונשו, שכן לטענתו הוא עלול לאבד את עבודתו עקב שלילת רישיון מאחר שהינו מתנייד בין משרדי החברה באמצעות רכב בבעלותה של החברה. כמו כן הוא מתנדב בעמותת "חסד" בהסעת מזון לנזקקים.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המדובר בתיק תאונת דרכים בו הנאשם מזומן באמצעות מזכירות בית המשפט. על פי אישור המסירה כתב האישום הודבק בכתובתו של המבקש - "רמת ממרא 83, קריית ארבע", זאת לאחר ביקור בשלישי במקום.

לטענת המשיבה הנאשם מודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והעונש שנגזר עליו עומד במתחם הענישה

הנהוג, ולכן לא נגרם עיוות דין.

דין

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל**, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל מכתב או הודעה על הדיון שנקבע בעניינו.

מאישור המסירה שנמצא בתיק בית המשפט עולה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו של המבקש, ולאחר ביקור שלישי בביתו היא הודבקה על דלת הבית והונחה בתיבת הדואר בכתובתו

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד

שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

המבקש לקח אחריות והודה במיוחס לו.

המבקש ביקש להקל בעונשו זאת לנוכח התניידותו ברכב חברה מטעם עבודתו ולמענה, וכן בשל התנדבותו בהסעת מזון לנזקקים מטעם עמותת "חסד".

על פי כתב האישום התאונה נגרמה עקב אי מתן זכות קדימה וכתוצאה ממנה נחבלו שני אנשים שנזקקו לטיפול רפואי וכלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו. נוכח מידת הרשלנות, תוצאות התאונה ועברו התעבורתי הלא מכביד של הנאשם הכולל 7 הרשעות קודמות הושתו עליו פסילת המינימום בת 3 חודשים הקבועה לצדה. לא מצאתי כי בנסיבות העניין יש מקום לסטות מעונש המינימום הקבוע בחוק.

אני ערה לכך שפסילת רישיון גורמת להכבדה ולפגיעה במבקש אולם אני סבורה כי גם נסיבותיו האישיות המפורטות בבקשה אינן מצדיקות אף הם סטייה מעונש המינימום הקבוע בחוק.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תש"פ, 05 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.